

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. Габрово, 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павел Неделчев

Членове: Благовеста Костова
Пламен Попов

при участието на секретаря Ваня Ил. Н.а
в присъствието на прокурора А. Хр. А.
като разглежда докладваното от Павел Неделчев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20234200600186 по описа за 2023 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI от НПК. Образувано е по въззивна жалба от адв. Г. Н. от АК – Габрово, в качеството на защитник на подсъдимата Г. Ц. Я. от гр. Т., срещу присъда № 4 от 09.06.2023 г. по НОХД № 52/2023 г. по описа на Районен съд – Т..

С атакуваната присъда подсъдимата Г. Ц. Я. е призната за ВИНОВНА в това, че на 12.07.2022 г., в гр. Т., в качеството си на длъжностно лице – продавач-консултант в „***“ ЕООД гр. Габрово, в кръга на службата си, съставила неистински частни документи: Договор за мобилни услуги по заявка № *** г. и приложения към него: съгласие за обработка на данни, заявление за активиране/деактивиране на услуга и декларация-съгласие за ползване на абонаментен план „***“ за срок от 24 месеца, както и Договор за лизинг по заявка № *** г. за предоставяне за временно и възмездно ползване на мобилно устройство *** за срок от 24 месеца, на които е придала вид, че са подписани от В.Т.С. от гр. В. и ги употребила пред *** ЕАД гр. София, за да докаже, че съществува правоотношение по посочените договори с потребителя В.Т.С. от гр.В., поради което и на основание чл. 310, ал. 1, предл. I, във вр. с чл. 309, ал. 1 от НК е

осъдена на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ ШЕСТ МЕСЕЦА, като изпълнението на наказанието е отложено, на основание чл. 66, ал. 1 от НК, с изпитателен срок от три години.

Със същата присъда, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, подсъдимата Г. Ц. Я. е осъдена да заплати направени в досъдебното производство разноски в размер на 220,09 лева по сметка на ОДМВР – Габрово, както и да заплати направени в съдебното производство разноски в размер на 57,41 лева по сметка на РС - Т..

Във въззивната жалба формално се излага, че обжалваната присъда е неправилна, поради противоречие с материалния закон и утвърдената съдебна практика, както и поради своята необоснованост. Искането в жалбата е съдът да отмени присъдата.

В съдебното заседание пред настоящата инстанция въззивната жалба се поддържа от адв. Д. Д. от АК – Габрово, преупълномощен от адв. Г. Н.. По съществото на делото защитникът пледира за отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимата да бъде оправдана по обвинението. Застъпва позицията, че по делото не са събрани безспорни и категорични доказателства относно авторството на деянието, тъй като не се установило по несъмнен начин, че именно подсъдимата е изготвила инкриминираните документи чрез използването на съответната компютърна конфигурация и съответен профил в търговското дружество, в което е била на работа тогава като продавач-консултант. Моли да се обърне внимание, че вещото лице е изготвило заключението на графическата експертиза не върху оригинали на инкриминираните документи, а ксерокопия.

Прокурорът от Окръжна прокуратура – Габрово заявява, че присъдата следва да се потвърди.

Подсъдимата Г. Я., редовно призована, не се явява в съдебното заседание пред въззивния съд, за да упражни правото си на лична защита и за последна дума. Същата не е участвала и в производството пред първоинстанционния съд.

Въззивният съд, след като разгледа въззивната жалба, обсъди становищата на страните в процеса и извърши цялостна служебна проверка на присъдата, на основание чл. 314 от НПК, приема следното:

Въззивната жалба е допустима. Същата е депозирана от страна в процеса, която е легитимирана да атакува постановения съдебен акт и е подадени в срока за обжалването му. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съставът на въззивния съд счита, че за да постанови присъдата си първоинстанционният съд е събрал относимите към предмета на делото доказателства, като е анализирал и съпоставил поотделно и в тяхната съвкупност показанията на свидетелите В.Т., С.С. и П.К.; писмените доказателства – протокол за доброволно

предаване и предадените с него трудов договор и длъжностна характеристика за длъжността „Продавач-консултант“, представените от *** ЕАД документи – копия от резюме на договор, договор за мобилни услуги, съгласие за обработка на данни, договор за лизинг, заявление за активиране/деактивиране на услуга и декларация-съгласие; както и заключението на съдебно-почерковата експертиза. Въззивният съд, след собствен комплексен анализ на всички събрани по делото доказателства, намира че установената от районния съд фактическа обстановка е обоснована и почива на вярна и добросъвестна интерпретация на събраните по делото доказателства, анализирани в тяхната съвкупност, като без да я променя по всички основни моменти от предмета на делото, я възприема, както следва:

Подсъдимата Г. Ц. Я. е родена на *** г. в гр. ***

През 2021 г. – 2022 г. подсъдимата Я. живеела и работела в гр. Т. С трудов договор № *** г. същата била назначена на длъжност „Продавач-консултант“ в „***“ ЕООД гр. Габрово. На 11.10.2021 г. постъпила на работа.

Дружеството „***“ ЕООД осъществявало съвместна дейност по договор за франчайз с *** ЕАД. Дейността се извършвала в търговски обект, намиращ се в гр. Т., на ул. „***“ № 13. Работното място на подсъдимата било в търговския обект на *** ЕАД на посочения адрес в гр. Т..

Във връзка с изпълнение на трудовата функция подсъдимата Я. била фактически оправомощена да сключва правни сделки от името и за сметка на *** ЕАД, като ѝ били предоставени съответни права за достъп и работа с информационната система на дружеството. Възложено ѝ било да получава плащания от клиенти от името на *** ЕАД, както и въз основа на договори да предоставя на клиентите движими вещи, собственост на дружеството, връчени ѝ в качеството на длъжностно лице. За изпълнение на работните ѝ задачи ѝ били предоставени за ползване на работното ѝ място компютър и таблет с дигитална писалка, свързани към информационната система на *** ЕАД. Описаните правомощия водят до извода, че подсъдимата Я. е имала качеството на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, буква „б“ от НК, тъй като ѝ било възложено да изпълнява със заплата постоянно работа, свързана с пазене и управление на чуждо имущество в юридическо лице - търговско дружество.

Предвид работата ѝ в офиса на *** ЕАД на подсъдимата било известно, че дружеството предлага за продажба на изплащане при преференциални условия за определен тип свои клиенти мобилни устройства ***. Тъй като апаратът ѝ харесвал и искала да има такъв, решила да потърси вариант да го закупи на името на свой познат. За целта се свързала със своя далечен роднина – свидетелят В.С., който живеел в гр. В.. Попитала го дали е съгласен тя да купи телефон на негово име, за да ползва преференциални условия. Свидетелят ѝ казал, че е съгласен, но държи подсъдимата да плати изцяло цената на телефона при покупката, като не бил склонен на негово име да

се сключва договор за лизинг.

Тъй като не разполагала със средства за плащане на цялата цена на телефона, подсъдимата решила, въпреки несъгласието на свидетеля С., да изготви договор за лизинг на негово име за мобилно устройство ***. За да ползва по-изгодни условия, решила да изготви и заявка за активиране и ползване на абонаментен план „***“ за срок от 24 месеца, също на името на свидетеля С.

На 12.07.2022 г. подсъдимата Я. била на работа в офиса на ул. „***“ № * в гр.Т.. Същата разполагала с личните данни на свидетеля С., тъй като в предходен период той й ги бил предоставил по повод закупуване на часовник на лизинг. На компютъра на работното си място в офиса подсъдимата съставила в електронен вид чрез информационната система на *** ЕАД следните документи: Договор за мобилни услуги по заявка № *** г. и приложения към него: съгласие за обработка на данни, заявление за активиране/деактивиране на услуга и декларация-съгласие за ползване на абонаментен план „***“ за срок от 24 месеца, както и Договор за лизинг по заявка № *** г. за предоставяне за временно и възмездно ползване на мобилно устройство „***“ за срок от 24 месеца, на които придала вид, че са подписани от В.Т.С. от гр. В.. Ръкописният текст и подписите под документите изпълнила с дигитална писалка върху екрана на таблет, свързан с информационната система на дружеството. Саморъчно изписала своето име и се подписала като представител на *** ЕАД. Отново с дигиталната писалка изписала саморъчно имената на В.С., след което изпълнила произволни подписи в изброените по-горе документи в графите, предназначени за подпис на клиента, вместо свидетеля С.. След това въвела съставените документи в информационната системата и ги изпратила на *** ЕАД за осчетоводяване, активиране на мобилните услуги и архивиране, като по този начин ги употребила пред дружеството, за да докаже, че съществува правоотношение по посочените договори с потребителя В.Т.С. от гр. В.. Въз основа на договора за лизинг взела едно от наличните в търговския обект мобилни устройства „***“, както и СИМ карта с № **, която активирала. Впоследствие използвала телефона и СИМ – картата за лични нужди, като не информирала свидетеля С. за съставените от нея договори.

Към месец юли 2022 г. свидетелят С. бил абонат на *** ЕАД, като ползвал мобилни услуги по предходен договор чрез друг телефонен номер. През месец август 2022 г. същият получил от дружеството фактура на стойност около 200 лева. Посетил офис на дружеството в гр. В., за да провери на какво се дължи този размер на сметката. Служителите му обяснили, че има сключен договор за лизинг на негово име за телефон на стойност около 2500 лева, както и договор за мобилни услуги от *** г. Тъй като С. не бил подписвал такъв договор, подал жалба както в *** ЕАД, така и в полицията. След установяване на неистинността на изготвените документи, договорите били анулирани от мобилния оператор.

На 10.08.2022 г. трудовият договор на подсъдимата със „****“ ЕООД бил прекратен по взаимно съгласие и същата преустановила работата си в офиса на *** ЕАД. Не е върнала получения въз основа на неистинския договор за лизинг телефон „****“

Въззивният съд намира, че при извеждане на релевантната фактическа обстановка от районния съд не са допуснати процесуални нарушения при формиране на вътрешното му убеждение, тъй като са обсъдени относимите доказателствени материали, без някои от тях да са били подценени или игнорирани за сметка на други, без логически грешки при обсъждането им или преиначаване на техния смисъл.

Правилно и изцяло обосновано районният съд е кредитирал с доверие показанията на свидетеля В.С. От тях се установяват обстоятелствата, свързани с взаимоотношения между свидетеля и подсъдимата - във връзка със закупуване на часовник на лизинг и последващо – разговорът, при който същата заявила желание да си купи телефон, като ползва неговите лични данни. Свидетелят е категоричен в изложението си, че Я. не го е информирала за изготвяне на договорите за лизинг и за мобилни услуги и не му е изпращала каквито и да е документи за подпис, извън тези за часовника. Заявил е, че подписите за „Потребител“ и „Лизингополучател“ в изготвените Договор за мобилни услуги по заявка № ***г. и приложения към него: съгласие за обработка на данни, заявление за активиране/деактивиране на услуга и декларация – съгласие за ползване на абонаментен план „****“ за срок от 24 месеца, както и Договор за лизинг по заявка № ***г. за предоставяне за временно и възмездно ползване на мобилно устройство *** за срок от 24 месеца не са положени от него и такива документи не са му изпращани от подсъдимата. Обосновано е заключението на първоинстанционния съд, че показанията на свидетеля, според които той не е подписвал инкриминираните документи, кореспондират на заключението на съдебно-почерковата експертиза.

Правилно и обосновано контролирания съд е кредитирал с доверие показанията на свидетеля С.С. - управител на „****“ ЕООД и съответно на офиса на *** ЕАД в гр. Т., и свидетеля П.К. – служител в същия офис. Двамата свидетели установяват обстоятелствата, свързани с естеството на служебните задължения, които е изпълнявала подсъдимата, предоставените ѝ достъпи в информационната система и процедурите за изготвяне на документите и сключването на договорите с клиенти на мобилния оператор.

От заключението на съдебно-почерковата експертиза, изготвена от вещото лице ***, се установява, че в изследваните документи няма почерк и подписи, изпълнени от свидетеля В.С. Ръкописният текст в същите, включително изписването на имената на свидетеля С., вероятно е изпълнен от подсъдимата Я.. В съдебно заседание вещото лице е уточнило, че липсата на категоричност относно авторството в лицето на

подсъдимата при изпълнението на ръкописните текстове „***“ във всички изследвани документи се дължи на това, че е изследвал копия на документите.

Правилно са приобщени към доказателствената маса представените от *** ЕАД разпечатки от информационната система на дружеството на документите, предмет на повдигнатото обвинение, а именно: Договор за мобилни услуги по заявка № ***г. и приложения към него: съгласие за обработка на данни, заявление за активиране/деактивиране на услуга и декларация – съгласие за ползване на абонаментен план „***“ за срок от 24 месеца, както и Договор за лизинг по заявка № ***г. за предоставяне за временно и възмездно ползване на мобилно устройство *** за срок от 24 месеца.

Изцяло неоснователно е възражението на адв. Д. за това, че липсва несъмненост относно авторството на неистинските документи в лицето на подсъдимата, тъй като почерковата експертиза не била категорична и достигала до извод, че ръкописните текстове „***“ вероятно са изпълнени от Г. Я.. Факт е, че в експертното заключение се говори за вероятност относно авторството на документите, като при разпита пред първоинстанционния съд вещото лице е пояснило каква е причината за този извод – а именно, че е боравил с копия на документите. Заключение на експертизата, обаче, не е единствения източник на информация за авторството на инкриминираните документи и не следва да се разглежда изолирано от останалите доказателства, като тук следва да се вземе под внимание спецификата на случая. Касае се за изготвяне на първични документи в затворена и защитена електронна система, които не са разпечатвани на хартиен носител и са подписани за страните върху таблет, чрез ползване на електронна писалка. Според показанията на свидетелите С. и К. достъпът до електронната система на *** ЕАД е възможен само с индивидуални потребителско име и парола. По делото е установено и не се спори, че инкриминираните документи са създадени чрез потребителския профил на подсъдимата Я., достъп до който има само тя. Факт е и не се отрича, че всички ръкописни реквизити от името на дружеството-оператор са изпълнени от подсъдимата, т.е. няма дори индиция за пробив в системата и нерегламентирано ползване на служебния ѝ профил. От показанията на свидетеля С. става ясно, че той не е подписвал тези документи (факт, който се потвърждава от заключението на експертизата), не знае за сключването на договора и не го е получавал нито на хартиен носител, нито в електронен формат. Първоинстанционният съд е положил усилия да изследва твърдения на защитата за изпращане на документите на свидетеля С. на хартиен носител чрез куриерска фирма. От показанията на свидетелите С. и К. обаче става ясно, че документи на хартиен носител се разпечатват и подписват само ако клиентът пожелае, а чрез куриер се пращат в случаите, когато следва да се подпишат от насрещната по договора страна, а настоящият случай не е такъв. Свидетелят С. не е информиран за сключения от него договор и по електронен път, тъй като по делото е

установено, че подсъдимата е сключила и нов договор за мобилна услуга, с нов телефонен номер, който не се ползва от С. и същият впоследствие научава за съществуването му. В заключение, съвкупният анализ и оценка на показанията на свидетелите и съпоставката им с писмените доказателства и заключението на експертизата не поставя под никакво съмнение авторството на деянието в лицето на подсъдимата Г. Я..

При така установената фактическа обстановка първоинстанционният съд е извел правилни и законосъобразни изводи относно дейността на подсъдимата Г. Я., като е квалифицирал деянието като престъпление по чл. 310, ал. 1, предл. 1, във вр. с чл. 309, ал. 1 от НК. Несъмнено е, че на 12.07.2022 г., в гр. Т., в качеството си на длъжностно лице – продавач-консултант в „***“ ЕООД гр. Габрово, в кръга на службата си, същата е съставила неистински частни документи: Договор за мобилни услуги по заявка № ***г. и приложения към него: съгласие за обработка на данни, заявление за активиране/деактивиране на услуга и декларация – съгласие за ползване на абонаментен план „***“ за срок от 24 месеца, както и Договор за лизинг по заявка № ***г. за предоставяне за временно и възмездно ползване на мобилно устройство *** за срок от 24 месеца, на които е придала вид, че са подписани от В.Т.С. от гр.В. и ги употребила пред *** ЕАД гр.София, за да докаже, че съществува правоотношение по посочените договори с потребителя В.Т.С. от гр. В..

От субективна страна подсъдимата е действала при пряк престъпен умисъл, при което е съзнавала общественонеопасния характер на деянието, предвиждала е общественонеопасните му последици и е искал тяхното настъпване. Несъмнено е, че Я. е съзнавала както качеството си на длъжностно лице, така и, че именно в тази си длъжностна позиция съставя документи, на които придава вид, че съставляват конкретни писмени изявления на свидетеля Славчев, след което употребява неистинските документи пред търговското дружество, за да докаже съществуването на правоотношение. Г. Я. е лице, за което не са налице основания да се счита, че не е съзнавала запретеността на извършеното деяние, както и че то съставляват престъпления по наказателния закон. С депозиране на неистинските документи е целяла да получи мобилен телефон при преференциални условия, което се и случило. Следователно несъмнено са проявени интелектуалния и волевия моменти на прекия умисъл, изпълващ субективната страна както на престъплението по чл. 310, ал. 1, предл. първо, във вр. с чл. 309, ал. 1 от НК.

За престъпление по чл. 310, ал. 1, вр. с чл. 309, ал. 1 от НК се предвижда наказание лишаване от свобода до пет години.

Съставът на първоинстанционния съд е отчетел липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства, а като смекчаващи е взел предвид чистото съдебно минало на подсъдимата и младата ѝ възраст. При превес на смекчаващите

отговорността обстоятелства е отмерил наказанието на шест месеца лишаване от свобода.

Въззивният съд счита, че наказанието е правилно и законосъобразно определено по вид и размер, като не са налице основания за намаляването му или определяне на по-леко по вид наказание. За правна прецизност настоящият състав следва да посочи, че районният съд е пропуснал да отчете като отегчаващо обстоятелство съставянето от подсъдимата на множество неистински документи, които след това е употребила с користна цел.

Правилно и законосъобразно е приложена разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК, като изпълнението на наказанието лишаване от свобода е отложено и на подсъдимата е определен изпитателен срок от три години. Налице са формалните предпоставки за ангажиране на института на условното осъждане, като наред с това за поправянето и превъзпитанието на подсъдимата Я. не е наложително да изтърпи наложеното ѝ наказание лишаване от свобода.

Правилно и в съответствие с основанието по чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимата Я. е осъдена да заплати разноските по делото, от които 220,09 лв. по сметка на ОД на МВР – Габрово и 57,41 лв. по сметка на РС - Т..

При извършената служебна проверка съдът не констатира присъдата да е постановена при съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяната ѝ.

По изложените съображения настоящият състав приема, че присъдата на първоинстанционния съд е обоснована и законосъобразна, поради което следва да се потвърди изцяло.

В съответствие с изложеното и на основание чл. 334, т. 6, във вр. с чл. 338 от НПК, Окръжен съд - Габрово

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 4 от 09.06.2023 г. по НОХД № 52/2023 г. по описа на Районен съд – Т..

Решението не подлежи на касационно обжалване или протест.

За изготвяне на решението да се съобщи писмено на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____